

Herdenking Veteranendag 2013

Speech luitenant-generaal dr. J.A.J. Leijtens

Commandant Koninklijke Marechaussee

Geachte nabestaanden, veteranen, vrienden en collega's,
dames en heren,

Ik heet u van harte welkom op de jaarlijkse veteranendag van de Koninklijke Marechaussee, die vandaag voor de 14^e keer gehouden wordt. Het is mooi en goed om u weer met zo velen hier in Apeldoorn te zien. Ik voel mij vereerd om vandaag dit bijzondere moment weer met u te delen.

=====

Evenals voorgaande jaren beginnen we onze veteranendag hier, bij dit monument. We herdenken hier onze gevallen collega's. Wij koesteren daarmee de herinnering aan leden van de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie. Collega's die het hoogste offer hebben gebracht. Wij gedenken de collega's die we hebben verloren in de Tweede Wereldoorlog, in Nederlands-Indië, Nieuw-Guinea en Korea.

Wij gedenken óók onze collega's die in recenter jaren het leven hebben gelaten in voormalig Joegoslavië, de Sinai, Angola en Irak. Met deze ceremonie zorgen wij dat de herinnering aan hen voortleeft en tonen wij onze dankbaarheid en respect voor wat zij hebben betekend voor hun collega's, hun land en de wereld.

=====

Het zal u niet zijn ontgaan dat Defensie de laatste weken vooral in het nieuws is geweest in verband met de

rijksbegroting. Het ging vooral over geld, wat in de huidige tijd begrijpelijk is.

Gelukkig klinkt naast al die financiële discussies ook steeds duidelijker een ander geluid. Het is de stem van politici, analisten en ook van militairen. Het is de stem die vertelt dat je militairen tekort doet als je hun inzet alleen ziet als kostenpost. En dat je daarmee heel ons land tekort doet. Onze huidige minister verwoordde het mooi op Prinsjesdag. Zij zei: *Defensie is geen luxe, maar een fundamentele investering in onze vrijheid, veiligheid en welvaart.*

Dat onderschrijf ik van harte. Ik wil daar nog wel een stap verder in gaan. Defensie is inderdaad een investering. Maar de grootste investering draait niet om geld. De grootste investering komt namelijk niet uit de staatskas. De grootste investering wordt geleverd door de militairen zelf. De mannen en vrouwen die de kracht van hun eigen leven geven in het belang van Nederland. Zij gingen én gaan voor ons allemaal naar situaties en gevaren waar anderen voor zouden vluchten. Zij deden én doen met gevaar voor eigen leven dingen die anderen niet kunnen. Zij hielpen én helpen mensen die zichzelf niet kunnen helpen. Militairen investeren hun beste jaren, soms hun gezondheid en in het uiterste geval hun leven in de vrijheid, veiligheid en welvaart van anderen.

Op sociale media zoals facebook en twitter circuleert momenteel weer de vertaling van een gedicht van de Amerikaanse veteraan Charles Province. Hij schreef dat gedicht in 1970. Hij zegt daarin onder andere dat het uiteindelijk de soldaat was die ons vrijheid van godsdienst gaf, persvrijheid, stemrecht, het recht om te protesteren,

eerlijke rechtspraak en democratie. Dat zijn grote woorden. Het zijn grote rechten, die aan de basis van onze samenleving liggen. Maar die rechten zijn niet vanzelfsprekend. Ze zijn ooit afgedwongen door mensen die daar voor óns in geïnvesteerd hebben. Een investering die door ons ook gedaan is in landen hier ver vandaan. Door onze mensen. Door veteranen. Door u.

Of de investeringen die in het verleden door onze veteranen zijn gedaan zich allemaal al hebben terugbetaald, durf ik niet te zeggen. Vaak was het niet meteen duidelijk wat onze investering opleverde. Soms was het een kwestie van lange adem. Leek het een druppel op een gloeiende plaat. Toch is elke stap er één. Een voorbeeld is DE vredesmissie in Cambodja, waarvoor vandaag speciale aandacht is. Toen twintig jaar geleden de UNTAC-missie draaide, kon niemand voorspellen hoe het land zich nu toch ontwikkelt tot een toeristische bestemming.

Ik kan vandaag ook niet voorspellen hoe Afghanistan er over twintig jaar aan toe is. Of hoe Zuid-Sudan zich ontwikkelt. Feit is wel dat Nederland ook nu weer aan mensen vraagt om dáár te investeren in vrijheid, veiligheid en welvaart. En dat hun inzet er ook nu weer toe doet. Voor de kwetsbare bevolking in landen ver weg, maar daardoor ook voor ons hier in Nederland.

Veteranen zijn van alle tijden. Ik erken, respecteer en waardeer hun persoonlijke investering. Dat geldt voor u, en dat geldt nog sterker voor de collega's die wij hier met elkaar herdenken. Laten wij hen nooit vergeten.

Dank voor uw aandacht.